पृथांकुंतीं ॥१७७॥ तेषांपांडवानां ॥ १७८ ॥ स्वयूथ्यकलहोपिपराजयावहइत्याह यदाश्रौषंकर्णइति ॥७९॥ गंडोस्यास्तीतिगंडीखड्गमृगः गंडःस्यात्पुंसिखड्गिनीतिमेदिनी तेनसहवातिगच्छतीतिगंडिवं तस्यपृष्ठवंशंतद्विकारोगांडिवं *दीर्घमध्योप्ययंशब्दःक्वचिदस्तितदार्षं ॥१८०॥ कश्मलेनमोहेन ॥८१॥ अयुतंदशसहस्राणि ॥८२॥ आपगेयेनभीष्मेणविहितंप्रकाशितं तच्चमृत्युप्रापकंद्वारं ॥८३॥ तदेवाह

यदाश्रौषंवासुदेवेप्रयातेरथस्यैकामग्रतस्तिष्ठमानां ॥ आर्तांपृथांसांत्वितांकेशवेनतदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ७७ ॥ यदाश्रौषंमंत्रिणंवासुदेवंतथाभी ष्मंशांतनवंचतेषां ॥ भारद्वाजंचाशिषोऽनुब्रुवाणंतदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ७८ ॥ यदाश्रौषंकर्णउवाचवाक्यंनाहंयोत्स्येयुध्यमानेत्वयीति ॥ हित्वासे नामपचक्रामचापितदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ७९ ॥ यदाश्रौषंवासुदेवार्जुनौतौतथाधनुर्गांडिवमप्रमेयं ॥ त्रीण्युग्रवीर्याणिसमागतानितदानाशंसेवि जयायसंजय ॥ ८ ॥ यदाश्रौषंकश्मलेनाभिपन्नेरथोपस्थेसीदमानेऽर्जुनेवै ॥ कृष्णंलोकान्दर्शयानंशरीरेतदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ८१ ॥ यदाश्रौषंभी ष्ममभित्रकर्शनंनिघ्नंतमाजावयुतंरथानां ॥ नैषांकश्चिद्वध्यतेख्यातरूपस्तदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ८२ ॥ यदाश्रौषंचापगेयेनसंख्येस्वयंमृत्युंविहितंधा र्मिकेण ॥ तच्चाकार्षुःपांडवेयाःप्रहृष्टास्तदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ८३ ॥ यदाश्रौषंभीष्ममत्यंतशूरंहतंपार्थेनाहवेष्वप्रधृष्यं ॥ शिखंडिनंपुरतःस्थापयित्वा तदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ८४ ॥ यदाश्रौषंशरतल्पेशयानंवृद्धंवीरंसादितंचित्रपुंखैः ॥ भीष्मंकृत्वासोमकानल्पशेषांस्तदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ८५ ॥ यदाश्रौषंशांतनवेशयानेपानीयार्थेचोदितेनार्जुनेन ॥ भूमिंभित्वातर्पितंतत्रभीष्मंतदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ८६ ॥ यदावायुश्चंद्रसूर्यौचयुक्तौकौंतेयाना मनुलोमाजयाय ॥ नित्यंचास्मान्श्वापदाभीषयंतितदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ८७ ॥ यदाद्रोणोविविधानस्त्रमार्गान्निदर्शयन्समरेचित्रयोधी ॥ नपांड वान्श्रेष्ठतरान्निहंतितदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ८८ ॥ यदाश्रौषंचास्मदीयान्महारथान्व्यवस्थितानर्जुनस्यांतकाय ॥ संशप्तकान्निहतानर्जुनेनतदानाशं सेविजयायसंजय ॥ ८९ ॥ यदाश्रौषंव्यूहमभेद्यमन्यैर्भारद्वाजेनात्तशस्त्रेणगुप्तं ॥ भित्वासौभद्रंवीरमेकंप्रविष्टंतदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ९० ॥ यदाऽभि मन्युंपरिवार्यबालंसर्वेहत्वाहृष्टरूपाबभूवुः ॥ महारथाःपार्थमशक्नुवंतस्तदानाशंसेविजयायसंजय ॥ ९१ ॥

यदाश्रौषंभीष्ममिति ॥८४॥ सोमकानेवाल्पशेषान्कृत्वानत्वन्यान् ॥१८५॥ भूमिंभित्वेत्यलौकिकंकर्म ॥१८६॥ वायोरानुलोम्यंदक्षिणपृष्ठवाहित्वं चंद्रसूर्ययोर्लाभस्थानस्थत्वेन शक्रसूर्यावितिपाठेशक्र स्यानुकूल्यंपरेषांसैन्येऽशनिपातादिना श्वापदाःश्वकपिक्रोष्ट्रादयः ॥१८७॥१८८॥१८९॥१९०॥ पार्थंअशक्नुवंतोहंतुमितिशेषः तेनअर्जुनकोपाग्नेरत्यंतंप्रदीपनान्नास्माकंजयाशेत्यर्थः ॥ १९१ ॥

Digitized by Google